

Universitätsbibliothek Paderborn

**Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium,
Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum
Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum**

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Casus XCIV. De Dedicatione, seu Consecratione Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

dere recusas? Si ex patrimonio Christi vivis, & fors opiparè, cur debitum servitum ei præstare negligis? Si æger es, uti plāne es, cur medicinam respuis? Audi Bedam apud Gabriel, lœt. 87. non de te, sed de Sacerdote non quotidie celebrante loquentem: *Sacerdos, inquit, non legitimè impeditus celebrare omittens, quantum in eo est, privat SS. Trinitatem laude, & gloria, Angelos latititia; peccatores veniam, justos subsidio, & gratiam, in Purgatorio existentes veniam, Ecclesiam speciali Christi beneficio, & se ipsum medicinam, & remedio. Neque dicas velim, S. Hieronymum Presbyterum Missas non celebrasse; nam id falsum esse demonstrat Surius in ejus vita n. 22. Dein cum & tu ad eum Sanctitatis, & humilitatis gradum per veneris, & tibi ita cordi fuerit eremus, & solitudo, facilius tunc veniam obtinebis, & dignitatem tuam, ac Officium pluris etiam estimare disces.*

CASUS XCIV.

De Dedicatione, seu Consecratione Ecclesiæ.

Consecrata fuit nuper ab Episcopo nova Ecclesia quorumdam Religiosorum, ubi functio Consecrationis duravit fere usque ad meridiem diei Dominicæ, quæ erat secunda post Pascha. Ubi exortâ inter ipsos Religiosos contentione, & controversiâ, quæsitus fuit.

QUÆR. I. Utrum Consecratio, & Dedicatio juxta Rubricas sint idem?

QUÆR. II. Utrum Religiosi illi pridie Consecrationis dicere possint Vesperas &c. & postridie Matutinum cum Laudibus &c. de Dedicacione?

QUÆR. III. Utrum privato in Sacello valeant Missam celebrare, (eo tempore, quo Consecratio actu durabat, & necdum erat completa) de Dedicacione?

Fff 2

Ad⁴

551 **A**d i. quæsumus R. Consecrationem & Dedicationem juxta Rubricas idem esse. Ita Gavantus in Thesaur. Sacrор. Rit. tom. 2. Sect. 8. cap. 5. n. 2. edition, recentioris. Ubi ita loquitur: *Dedicatio Ecclesie est ipsamet Consecratio facta ab Episcopo, ut in Pontificali: qua ita recolitur quotannis, ut Natalis dicatur dies dicitur templi - ex S. Leone Serm. de Machab.*

Aliud tamen est. *Dies Dedicacionis*, & aliud *Dies anniversarius Dedicationis*: Unde diversa tam in Missali, quam in Breviario assignatur pro illis *Oratio*.

Porrò ritum consecrandi, & dedicandi Tempa ex veteri testamento sumpsit Ecclesia, ubi Moses tabernaculum, & Salomon Templum Deo dicantes, precibus, & unctione Sacrârunt. Cæremoniae in Consecratione observandas instituit S. Sylvester Papa, postquam Constantinus Imperator per Baptismum salutem, & sanitatem est consecratus, & lege à se latâ concessit Christianis per totum orbem, ut Ecclesiæ aedicare possent. Quod autem tam Episcopus consecrans, quam Patroni Ecclesiæ consecrandæ sint jejuni tempore Consecrationis, & pridie quoque ejus diei jejunent, Statuit Leo Papa in Epist. ad Diodor.

552 Ad 2. Q. An scilicet in proposito casu Religiosi illi pridie

Consecrationis possint dicere Vespertas, & Completorium, postridie vero Matutinum cum Laudibus &c. de Dedicatione?

R. affirmativè, loquendo de Casu, quo Consecratio, seu Dedicatione templi non fit in aliquo Festo, aut Dominica contra quocunque aliud Officium privilegiatâ, v. g. Dominica in Albis, aut Feria II. vel III. Pentecostes, sed Dominica, vel Festo aliquo minore, ut hæc facta est Dominica secunda post Pascha.

Tametsi enim pro hac Resolutione non inveniam Authorem, aut Rubricistam, qui Casum hunc, ut ut frequentem vel obiter attingat, colligi tamen illa potest ex Rubrica, quæ extat tam in Breviario Romano in *Communi Dedicationis Ecclesie* (ubi de primis Vesperis, & Laudibus) quam etiam in Missali Romano, post Missam de anniversario *Dedicationis*, §. 2. In quarum prima, cum tam in 1. Vesperis (NB.) quam in Laudibus pro ipso *Die Dedicationis Ecclesie*, & per hujus Octavam expresse præscribatur *Oratio*, in Officio recitanda, diversa ab ea, quæ in Officio dicenda est in *Die Anniversario Dedicationis*, ac per istius Octavam; & in secunda pro ipso *Die Dedicationis* non minus præscribatur Missa in eodem dicenda, quam pro *Die anniversario Dedicationis*,

tionis, cum diversis tamen Orationibus in utriusque Diei Missa dicendis, manifestè supponitur, Primo. Dari Casum, in quo tam Officium, quām Missa dicenda sit de ipso Die Dedicationis, & de hujus octava; ad quid enim aliquin tam in Officio, quām in Missa pro Die ipso Dedicationis, & pro hujus Octava in Communione, ut vocant, Sanctorum præscriberetur in Breviario, & Missali peculiaris oratio? Supponitur 2. etiam primas Vesperas in ejusmodi Casu dicendas esse pridie Consecrationis de Die Dedicationis subsequentे, seu Consecrationis; ad quid enim alias Breviarium præscriberet etiam in primis Vespereis orationem dicendam pro ipso Die, ut ibi loquitur, *Dedicationis?*

Nec refert 1. Quod pridie, & manē subsequentē ante absolutam Consecrationem nondum sit consecrata Ecclesia: sicut enim pridie Diei Festi, quo Sanctus aliquis Confessor obiit, uti & per subsequentem octavam citra inconvenientiam, ac falsitatem dicitur: *Hoc die latus meruit beatas scandere sedes,* (quia nimis hæc verba dicuntur relatè ad tempus, quo re ipsa verificantur, & fictione Juris, ut ita dicam, Ecclesiastici, tam Vesper præcedens, quām octava subsequens habentur pro uno, eodemque tempore, sive Die, licet non pro sin-

gulis ejus partibus æqualiter verificantur) ita & hīc suo modo contingit.

Nec refert 2. quod in Post communione Missæ, in ipsa Die Dedicationis dicendæ, verba illa: *Ut in hoc loco, quem Nominis tuo indigni dedicavimus &c.* Soli videantur Consecratori Celebranti convenire, aliis vero ad summum non nisi post Consecrationem celebrantibus; nam sicut in oblatione calicis ante hujus Consecrationem citra absurdum dicitur, ac sine omni falsitate: *Offerimus tibi Domine Calicem Salutaris;* ita etiam sine absurdo, & falsitate ante peractam templi Consecrationem in dicta oratione dicitur: *Quem Nominis tuo dedicavimus;* cùm sicut illud, ita & hoc in suo sensu verificetur; & sicut, quando in Canone dicitur: *pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt, tò offerimus, & tò offerunt alium sensum habet respectu celebrantis, & alium respectu procurantis Sacrum, aut cooperantis ad illud;* ita & hīc tò *dedicavimus* suo modo & ei, qui re ipsa consecravit templum, & iis, qui ad ejus Dedicationem suâ vel operâ, vel intentione, aut votis, quibus illud divino cultui (eo fere modo, quo quis aliquem librum suo Patrono) destinaverunt, ac dedicarunt, si non explicitè, implicitè omnino convenient. Quod autem Rubrica Breviarii, & Mis-

Ffff 3. salis

salis Romani assignans peculia-
rem orationem dicendam in *Of-
ficio*, & *Missa* Die ipsa Dedi-
cationis, non concernat solum Epis-
copum Consecratorem; patet.
1. Ex eo, quia si hunc tantum
concerneret, non esset ratio ora-
tionem illam cum sua Rubrica
ita absolute ponendi in ipso Bre-
viario omnibus communi, &
quidem eō loco, ac modō, quō
ponuntur Rubricæ, & orationes
omnibus ad dicendas Horas ob-
ligatis communes, sed deberent
potius ponи vel in solo Pontifica-
li, aut Cærimoniali Episcoporum
inter alias Consecrationis cæ-
monias; vel addi deberet in ip-
so Breviario limitatio ad solum
Episcopum consecrante: Cūm
ergo Rubrica, seu Jus Ecclesiasti-
cum hīc non distinguat, nec nos
distinguere debemus.

Patet ulterius 2. etiam ex eo,
quod Rubrica Breviarii sēpius al-
legata dicat: orationem illam
dicendam esse à Vesperis ipsius
Diei Dedicationis, & per ejus Octa-
vam, Sed qui *Officium Dieti Dedica-*
tionis ab hujus primis Vesperris,
& per ejus octavam dicere de-
bent, non sunt Episcopus (quid
enim ad hunc Octavam) sed ii
Sacerdotes, ad quos spectat Ec-
clesia consecranda: ergo hi, &
non Episcopus, non modō pos-
sunt, sed debent illud recitare à
primis Vesperris, & per octavam

Diei Dedicationis, nisi aliud quid
obstet.

Ad 3. Q. R. pariter affirmati-
vè. Sequitur ex dictis; cùm
enim die illo, quo dedicatur, seu
consecratur Ecclesia, absolute li-
citum sit celebrare Missam de
Dedicatione illis Religiosis, ad
quos sp̄cat Ecclesia, ante con-
summationem Dedicationis, illi-
citum non erit in privato Sacel-
lo, aliove loco ad celebrandum
idoneo die illo Missam dicere
de Dedicatione, omittā tamen in
Oratione Secreta illa parenthesi
(si extra Ecclesiam celebretur)
ut quicunque intra templi hujus &c.
quemadmodum id aliquoties per
annum contingit. Quantum ta-
men fieri potest Missæ privatæ
non nisi post consecrata saltē
altaria dicantur, quæ interdum
Vespere præcedente, excepto
Majori, solent consecrari. Cæ-
terum dixi suprà nisi aliud quid
obstet; nam excipiendi sunt dies
contra Officium quocunque
aliud vi Rubricarum privilegiati;
quales sunt Festum Pentecostes
cum primis duobus diebus se-
quentibus; nec non Dominica in
Albis; item Dominica prima
Adventus &c. nam si in horum
aliquo consecraretur aliquod
templum, non nisi ab Episcopo
Consecratore faciendum esset
tali die de Dedicatione (dicen-
do in Missa solenni duas oratio-
nes)

nes sub una Conclusione, nempe & eam, quæ est de Dedicatione, & eam, quæ est de die currente) ab aliis autem die ipso, & per octavam nec Missam, nec Officium dicendum existimo in tali casu anno illo, quo tali die privilegiato dedicatur Ecclesia: & quia juxta recentiorem Missalis Rubricam hujusmodi dies sunt privilegiati contra quodcunque Officium, etiam primæ Classis, etiam Dedicationis, & Patroni, idcirco rogandus Episcopus Consecrator erit in tali casu, ut ad celebrandam Anniversariam Dedicationem Ecclesie decernat aliam diem, nempe vel diem Dominicam proximiorem, vel diem

aliam magis comitodam, & in tale festum, aut Dominicam privilegiatam non incidentem, ut sic non tantum una alterius celebrationem non impedit, sed possint etiam Octavæ utriusque festi liberiùs celebrari, & populus, præsertim rusticus, majori frequentia colere diem Dedicationis anniversarium queat. Ita namque decrevit Sac. Rit. Congregatio 19. Februar. 1585. Extra actum verò Consecrationis non potest mutari amplius Festum anniversarium Dedicationis inconsultâ S. Sede Apostolica, ut eadem Sac. Rit. Congregatio apud Gavantum decrevit.

CA-